

"Verveelde oefeningen in transparantie in Brussel" in Frankfurter Allgemeine Zeitung (12 juli 2006)

Caption: In haar uitgave van 12 juli 2006 commenteert de Frankfurter Allgemeine Zeitung de live-uitzending van de debatten van de Raad van de Europese Unie via Internet, in het bijzonder van de "Raad Economische en Financiële Zaken".

Source: Frankfurter Allgemeine Zeitung. 12.07.2006. Frankfurt/Main. "Gequälte Transparenzübungen in Brüssel", auteur:Mussler, Werner.

Copyright: (c) Translation Centre Virtuel de la Connaissance sur l'Europe (CVCE)
All rights of reproduction, of public communication, of adaptation, of distribution or of dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.
Consult the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/verveelde_oefeningen_in_transparantie_in_brussel_in_frankfurter_allgemeine_zeitung_12_juli_2006-nl-5385538e-3bee-4eff-8971-92cc2e35fed7.html

Last updated: 05/07/2016

Verveelde oefeningen in transparantie in Brussel

De Europese ministers van Financiën vergaderen gedeeltelijk openbaar – en zorgen voor grote verveling

Door Werner Mussler

BRUSSEL, 11 juni. De kapsels blijven nog het langst in het geheugen hangen. Telkens wanneer een Europese minister van Financiën aan het woord komt, buigt hij zijn hoofd ongeveer 45 graden naar beneden. Hij moet aflezen wat hij zijn collega's wil zeggen. En aangezien de camera hoog boven de Ministerronde hangt, komt meestal enkel de bovenkant van hun hoofd in beeld. Zo is bijvoorbeeld de nieuwe Voorzitter van de Raad, de Finse minister van Financiën Eero Heinäluoma, te zien. Hij heeft niet al te veel haar meer op zijn hoofd staan en heeft onmiskenbaar te lang in de Finse zomerzon gelegen. Op de steeds even elegante manen van de Franse minister Thierry Breton had de zomer daarentegen weinig vat.

De Europese ministers van Financiën discussiëren in het lelijke Brusselse raadsgebouw nog eens in het openbaar. Dat gebeurde in het verleden reeds af en toe. Volgens een besluit van de Europese staatshoofden en regeringsleiders moeten bepaalde debatten en beslissingen in de Ministerraad voortaan evenwel principieel openbaar zijn. Alle Europese burgers kunnen – via internet – de debatten volgen, waarvan het verloop of de afloop voer is voor wilde speculaties: heeft de Nederlander de Duitser weer de levieten gelezen? Heeft de Fransman zich echt zo aangesteld? En waren het werkelijk de Polen en Litouwers die de besprekingen hebben doen aanslepen?

De openstelling van de Ministerraad maakt deel uit van het "transparantie-initiatief", waarmee de Europese Unie de kloof met de burgers wil dichten. Het Finse EU-voorzitterschap wil de komende maanden steeds weer onderdelen van de vergaderingen van de Raad openbaar maken. Wie dat wenst, moet de Brusselse raadsdebatten kunnen volgen. De test van dinsdag roept evenwel vragen op. Wie wil nu een discussie beluisteren, in vergelijking waarmee elk debat van het Bondsparlement of zelfs het Europese Parlement een heuse thriller is? En vooral: is de Ministerraad even saai wanneer het om echt belangrijke kwesties gaat?

Eerste punt op de agenda is het werkprogramma van het voorzitterschap voor het komende halfjaar. Heinäluoma heeft het de afgelopen dagen reeds meermaals voorgedragen. Transparantere belastingsystemen, de verdere ontwikkeling van verschillende deficitprocedures, het actieplan voor financiële dienstverlening. Wanneer de Fin daarna het woord geeft aan zijn collega's, geeft hij blijk van sympathieke hiaten in zijn kennis. Hij moet zich altijd eerst tot zijn assistent wenden om te weten wie waar zit aan de lange vergadertafel. Met matig enthousiasme dragen de delegaties dan hun voorbereide statements voor. De Weense Staatssecretaris voor Financiën Alfred Finz looft de schitterende resultaten van het Oostenrijkse voorzitterschap dat nu ten einde is. Minister Karl-Heinz Grasser is thuis gebleven. Wat hij het vorige semester als Voorzitter van de Raad verwezenlijkt heeft, kan blijkbaar door niemand worden overtroffen. Ook de Duitse minister van Financiën Peer Steinbrück (SPD) is er niet, hij vecht in Berlijn voor de hervorming van de bedrijfsbelastingen. Zijn Staatssecretaris Thomas Mirow past ook beter in de grijze Brusselse ronde.

Hij laat in de notulen optekenen wat het Duitse voorzitterschap van de Raad van plan is tijdens het eerste semester van 2007. Een belangrijk aandachtspunt wordt "betere regelgeving" en "afgeslankte en doelgerichte procedures voor een efficiënte coördinatie van het economische beleid". Zo zullen de burgers thuis eindelijk terug in Europa gaan geloven.

Al even zielloos wordt vervolgens het tweede openbare agendapunt afgehandeld, namelijk de "koersbepaling" via een uitgebreid mandaat voor de Europese Investeringsbank (EIB) om kredieten toe te wijzen in Azië en Latijns-Amerika. De Europese Commissaris voor monetair beleid Joaquin Almunia leest een statement voor, waarin hij pleit voor uitgebreide bevoegdheden voor de EIB. Daarna volgt een vertrouwde breedvoerige stellingname van EIB-Voorzitter Philippe Maystadt. Pas daarna blijkt dat het toch over iets zou kunnen gaan. De Nederlandse minister van Financiën Gerrit Zalm meent dat de EIB doorgaans zinvol werk levert. Maar wie het mandaat van de EIB nu wil uitbreiden tot bijna de hele wereld, vergeet

blijkbaar dat de Wereldbank er nog is. "We zouden ons op Europa moeten concentreren." Dat wordt meteen tegengesproken door de Spanjaard Selbes. Hij werpt zich op als de verdediger van Latijns-Amerika in de EU en ijvert voor de uitbreiding van het mandaat van de EIB inzake ontwikkelingsbeleid. Toch blijft het in eerste instantie bij wat gehakketak – een beslissing nemen de ministers pas op een van de volgende ontmoetingen.

Het volgende, neteligere agendapunt, het verslag over de vergadering van de Euro-groep van de avond ervoor, wordt niet meer openbaar behandeld. De wezenlijke beslissingen zullen de ministers ook in de toekomst achter gesloten deuren blijven nemen. Een delegatielid vindt dat helemaal niet zo'n goed idee. Hij is wel te vinden voor de openbare besprekingen: "Wanneer er in het openbaar wordt vergaderd, luistert geen kat. Alle belangrijke zaken zouden het best in het openbaar worden besproken en beslist. Dan zou niemand er aandacht aan besteden."